

реше ни зарадъ тебе и за Еднородный твой сынъ; когато добрый ни онзи и достопочитаемъ отецъ, откакто прѣминуваше цѣлыя день съ изпълненіе-то въ длъжности-ты на службѣ-тѣ си, връща-ше ся вечеръ у дома, и, ако утруденъ отъ работѣ, забавляваше ны да прика-зва поучетелны Исторій, при това и у-веселителны; когато моя-та малка сестра и азъ играяхме ведно у нашѣ-тѣ хубавѣ градинѣ, или кога ся занимавахме съ оработване-то ѿ подъ надзирателство-то на родители-ты си, кои-то трухвяхѣ дѣ-тинскѣ-тѣ ни онѣжъ радость.

Колко години прѣминахѣ откакто ны заточи нещастый бой отъ любезно-то наше отечество, и распръсна сичкы ны? А! толкози години заминахѣ, отка-кто е умрѣла злополучно наша-та любез-на майка, и златы ты ѿрѣчицы съ кои-то ми подаде единъ ижъ тѣзи книгѣ, лежяты сега нежънамы въ гроба. И онымъ беспокойства прѣдъ толкози врѣмя, о-ставихѣ на сърдце ми дълбочайщій сю-мяцъ напѣртанъ за много то нейны до-